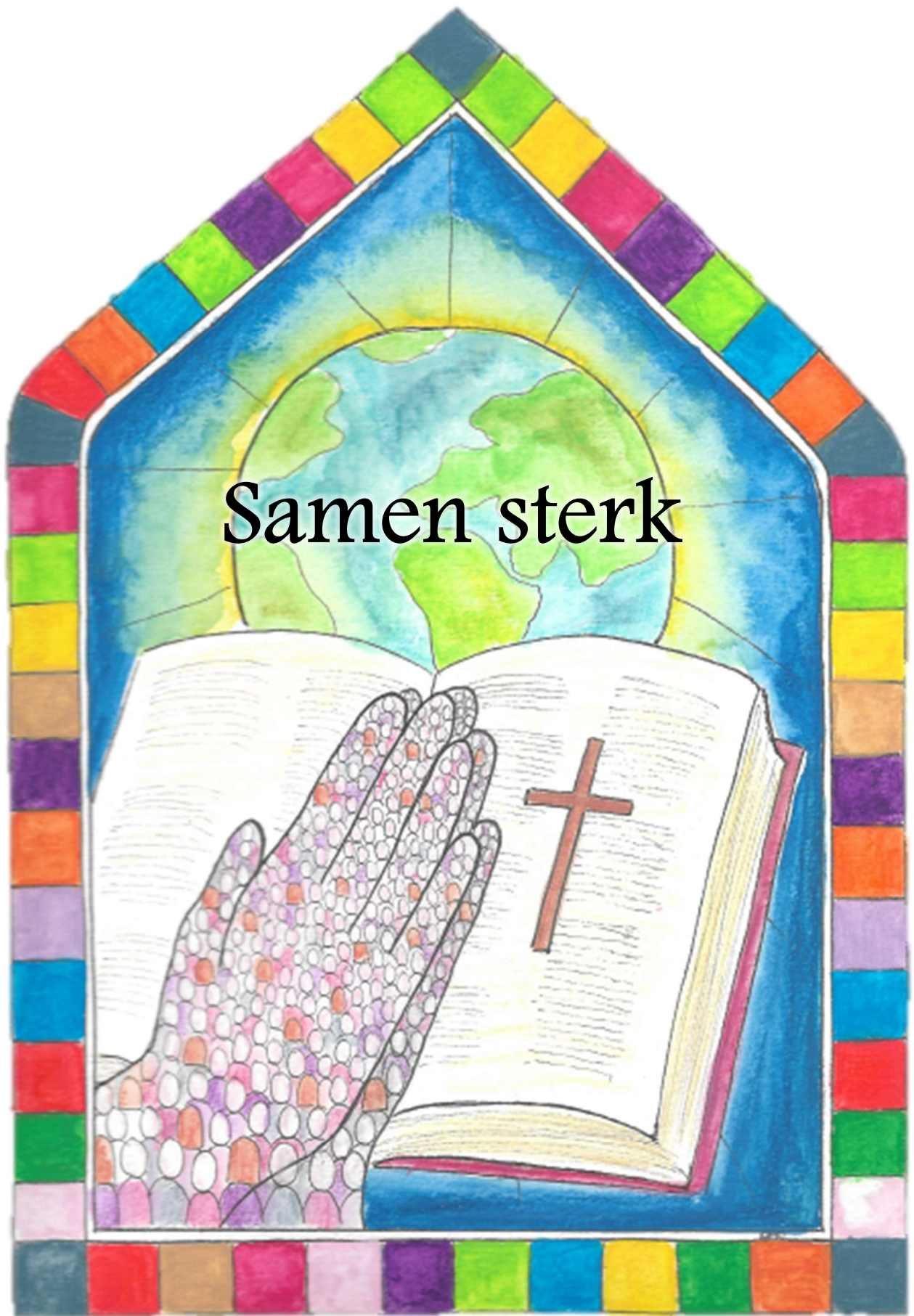
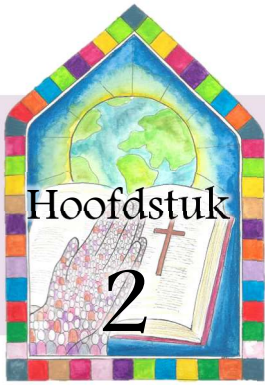

Samen sterk

Samen sterk

In dit hoofdstuk de weergave van de dienst van zondag 28 januari 2024, een dienst in het kader van "Samen kerk". Deze dienst was tevens de afsluitende dienst van de week van gebed (om de éénheid van allen die geloven).

In een publicatie van de Bond staat over dit kroonjuweel: *"Gemeenten en kerken hebben elkaar nodig. De wereld is te groot om de grote opdracht van Jezus alleen uit te voeren. We zoeken dus samenwerking met andere kerkgenootschappen en christelijke organisaties"*.

Op de site van de Bond staat als toelichting bij dit kroonjuweel: *"Op heel veel plaatsen in de wereld zijn geloofsgemeenschappen en kerken bezig om het evangelie zichtbaar te maken. Gemeenten en kerken hebben elkaar nodig"*.

- **De volledige orde van dienst**
- **De tekst van de verkondiging**
- **Het verhaal wat is gebruikt bij het kindermoment**
- **Enkele gesprekspunten n.a.v. dit kroonjuweel**

De volledige orde van dienst

Thema: Samen sterk

Inleidende muziek

Voorafgaand aan de dienst zingen we: Laat ons samen één zijn - Sela

De kerkenraad heet ons welkom en geeft de mededelingen door

Het dienstdoend kerkenraadslid overhandigt de Bijbel aan de voorganger

Staande zingen we: De ware kerk des Heren – *NLB 968, couplet 1, 2 en 5*

Moment van stilte

Bemoediging en groet

Samen zingen: Breng ons samen – *Opwekking 797*

We bidden om een leerzame en opbouwende dienst

Moment met de kinderen

Lied met de kinderen: We hebben allemaal wat we zijn allemaal raar (Elly en Rikkert)

De kinderen gaan naar de nevendienst en nemen het licht mee

Samen zingen: Gij die gelooft verheugt u samen - *Gezang 314 couplet 1, 3 en 4*

We lezen uit de Bijbel:

- *Efeze 4 vers 1 – 16*

Samen zingen: Vader maak ons één – *Opwekking 118*

We lezen verder uit de Bijbel:

- *Johannes 17 vers 20 t/m 23*

We luisteren en kijken naar het lied: Wij zijn uw kerk - Adem project

Verkondiging: **“Samenkerk”**

Aansluitend aan de verkondiging is er een muzikaal moment, uitlopend op het samen zingen van:

Samen op weg gaan - *Opwekking 249*

Dankgebed en voorbeden

Aandacht voor de collecte

Staande zingen we ons slotlied: Jezus overwinnaar – *Opwekking 832*

We ontvangen de zegen van God

Samen zingen: Amen, amen, amen -*NLB 415, couplet 3*

De voorganger overhandigt de Bijbel aan het dienstdoend kerkenraadslid

Uitleidende muziek

De tekst van de verkondiging

“Samen kerk zijn.” Dat is één van de vijf kroonjuwelen van de Vrije Evangelische gemeenten. En natuurlijk geldt ook voor dit kroonjuweel (net als voor de vier andere) dat dit niet alleen voor onze gemeenten iets kenmerkends is. Ook tal van andere kerkgenootschappen hechten veel waarde aan de gedachte achter dit kroonjuweel. Het gaat in de vraag wat kenmerkend is voor onze gemeenten altijd om de combinatie en de onderlinge samenhang van de vijf kroonjuwelen. Dat geeft aan wie we als Vrij Evangelischen (willen) zijn. “Samen kerk” gaat over de oecumene, over de verbondenheid en de samenwerking van kerken met elkaar, zowel plaatselijk als ook regionaal, landelijk en wereldwijd. Het woord oecumene wat we daarvoor gebruiken komt van het Griekse woord oikoumene, wat letterlijk betekent: de bewoonde wereld.

Dat gegeven van verbondenheid met andere kerken en geloofsgemeenschappen is vanaf het ontstaan van de Vrije Gemeenten een bewuste keuze geweest. De beginselen die in 1881 zijn opgesteld zeggen daarover het volgende: *“al die gemeenten en christenen in ons land die hiermede instemmen (daar gaat het over de visie op de gemeente) zien wij gaarne tot onze gemeenschap toetreden, terwijl we gelovigen die hiervan verschillen, niet veroordelen, maar erkennen dat wij in Christus met hen één zijn en geloven, dat het eenmaal zal blijken dat we zonder elkaar niet volmaakt zijn, noch konden worden. Op grond daarvan reiken we de ongeveinsde broederhand aan allen die mede in Christus geloven, van welke richting zij ook mogen zijn.”* Veelzeggende woorden, zeker als je bedenkt dat ze ruim 140 jaar geleden geschreven zijn. Je zegt nogal wat als we vastleggen dat we hen die anders geloven niet veroordelen maar erkennen dat we hen nodig hebben en zonder hen niet volmaakt kunnen zijn of kunnen worden. En het reiken van de ongeveinsde broederhand aan allen die de naam van Christus belijden veronderstelt een royale, hartelijke en overtuigende keuze voor het verbonden willen zijn.

Een opvallende keuze, zeker gelet op waar we historisch gezien vandaan komen. In de 19^e eeuw waren er gemeenten die vanwege de toenemende vrijzinnigheid en de staatsinmenging de Hervormde kerk verlieten en een nieuw landelijk kerkverband vormden. Denk bijvoorbeeld aan de Gereformeerde kerk en de Chr. Ger. Kerk. Maar er waren ook gemeenten die wel uit de Hervormde kerk gingen maar niet in een nieuw landelijk kerkverband wilden opgaan. Die gemeenten hechtten in sterke mate aan de zelfstandigheid van de plaatselijke gemeente. Die gemeenten noemden zich daarom vrije (hervormde) gemeenten. Gebonden aan de Heer en zijn woord, niet gebonden aan voorschriften van grotere landelijke kerkverbanden die van

bovenaf worden opgelegd aan de plaatselijke gemeente. Het is opvallend dat die vrije gemeenten die zo sterk hechten aan de zelfstandigheid van de plaatselijke gemeenten tegelijk als beginsel: "samen kerk" noemen en dus samenwerking en verbondenheid met andere kerken actief willen zoeken. En dat zegt juist ook iets over de visie van de vrije gemeenten op gemeente-zijn.

De Vrije Evangelische gemeenten hebben er namelijk altijd heel bewust voor gekozen om geen kerkgenootschap, geen gevestigd instituut te zijn of te worden. We vormen binnen de Bond van Vrije Evangelische Gemeenten geen kerkgenootschap maar zijn een kring van (verbonden) gemeenten. Die keuze komt voort uit onze visie op de gemeente: de gemeente is geen doel in zichzelf maar middel om gestalte te geven aan de opdracht van de Heer om getuige te zijn in de wereld. Die visie is overigens ook steeds een spannend gegeven geweest. Eén van de mannen die aan de wieg van onze gemeenten stond, dr. J.H. Gunning keerde zich fel tegen degenen die de gemeente als doel in zichzelf gingen zien. Wanneer dat gebeurt, ontstaat toch een nieuw kerkverband en dat was nou precies niet de bedoeling. En waar dat gebeurt dreigt de focus op waar het echt om gaat (getuige zijn in de wereld) te verdwijnen. En als de gemeente die focus kwijtraakt, doel in zichzelf wordt en zich richt op het voortbestaan van de eigen kring en het in stand houden van het eigen "instituut", dan houdt de gemeente op om gemeente te zijn zoals de Bijbel dat bedoelt.

Die roeping om getuige te zijn vervullen wij als Vrij Evangelischen niet alleen. Gelukkig maar. Altijd hebben we als Vrij Evangelischen onszelf gezien als aanvullend en corrigerend naar de andere kerken, juist ook in het gestalte geven aan de roeping om getuige te zijn in de wereld. En elkaar aanvullen en elkaar corrigeren kan alleen maar als je ook samenwerkt met elkaar en verbonden bent met elkaar.

Het kan dus echt en is zelfs ons DNA: enerzijds sterk gehecht aan de zelfstandigheid van de eigen gemeente, anderzijds vanuit de visie dat we geroepen zijn om getuige te zijn in de wereld van harte overtuigd verbonden met anderen. We kunnen en mogen die roeping niet alleen vervullen, dat kan en mag alleen in hartelijke verbondenheid met andere kerken en geloofsgemeenschappen.

Die verbondenheid is ook een heel Bijbels gegeven. We lezen in Johannes 17 dat Jezus bidt om éénheid van allen die geloven. Dat is eenheid als van de Vader en de Zoon, zegt Johannes 17. Over hartelijke verbondenheid gesproken! En in één adem voegt Jezus er dan aan toe: "opdat de wereld gelove dat Gij mij gezonden hebt." Blijkbaar is éénheid onder elkaar het geheim en de kracht van het getuigenis naar buiten. Inderdaad! Want de roeping om getuige te zijn in de wereld vervul je als totale gemeente en dus in samenwerking met elkaar. Het kan en mag niet anders. Mooi klinkt dat door in het formulier wat we gebruiken bij de bevestiging van ambtsdragers. Daarin staat: *de ambtsdragers dragen bij aan het bevorderen van de*

geloofsgemeenschap, ook met andere gemeenten en christenen, door te zoeken naar de eenheid in Christus, ook ter wille van de geloofwaardigheid van het evangelie der verzoening.

En ook Efeze 4, het andere gedeelte wat we lazen, is een krachtig pleidooi om de eenheid te bewaren die de Geest geeft. En ook hier wordt een direct verband gelegd tussen het bewaren van de eenheid en de roeping die we als gemeente hebben. Binnen die ene gemeente is een enorme verscheidenheid aan gaven, taken, bedieningen. Binnen die ene gemeente zijn er apostelen, evangelieverkondigers, profeten, herders en leraren. Maar al die verschillende taken, bedieningen en gaven zijn dienstbaar aan dat ene grote doel: gelovigen toerusten voor hun dienst aan God, dat is het getuige zijn in de wereld.

Twee Bijbelgedeelten die aan duidelijkheid niets te wensen overlaten: we kunnen niet zonder elkaar, we hebben elkaar nodig. Dat geldt in praktische zin: we zijn te klein om deze grootste roeping gestalte te geven. Maar het geldt vooral in principiële zin: om de volheid van het evangelie, om de reikwijdte van de liefde van Jezus te laten zien (Efeze 3 verf 18) hebben we elkaar nodig. Om de vernieuwende werking van het evangelie, om de reddende, bevrijdende, genezende, vergevende, vernieuwende kracht van het evangelie te laten zien zijn anderen nodig. Het is inderdaad zoals de beginselen zeggen: daarin vullen we elkaar aan. De één legt accenten die bij de ander minder zichtbaar zijn, wij hebben accenten die bij anderen weer minder zichtbaar zijn of worden. Daarom hebben we elkaar nodig en kunnen we niet zonder elkaar. De ander kan niet zonder ons, wij kunnen niet zonder de ander. Daarom zijn we als gemeenten samen in de Bond, daarom werken we als kerken samen in Dieze, in Zwolle en ook landelijk en wereldwijd. Daarom is er de oecumene, de samenwerking en de verbondenheid als kerken met elkaar ..... om zo aan de oekoemene, de bewoonde wereld in al haar verscheidenheid de veelkleurigheid van het evangelie te laten zien. "Samen kerk", omdat de veelkleurigheid van het evangelie altijd veel meer is dan de veelkleurigheid van welke kerk of gemeente dan ook.

Die noodzakelijke veelkleurigheid is ook altijd een spannend gegeven. De spannende vraag is: gaat de veelkleurigheid en de samenwerking met hen die "anders geloven dan wij" (citaat uit de beginselen) niet ten koste van de waarheid en de zuiverheid van het evangelie? Kun je wel samenwerken met anderen die in zoveel en soms ook wel essentiële opzichten anders zijn dan wij? Die vraag is de eeuwen door gesteld en het gesprek daarover is de eeuwen door gevoerd. En het blijft nodig om die vraag steeds weer aan elkaar te stellen. En tegelijk is er natuurlijk ook de omgekeerde vraag: wat doe je als je die verbinding niet aangaat? Hoe kun je dan aan de opdracht om getuige te zijn in de wereld gestalte geven? En achter de vraag of en hoe je kunt samenwerken met wie anders geloven zit de vraag: wat is dan de waarheid?, wat zijn essentiële zaken en wie bepaalt dat? In dat verband gebruikt Paulus in Efeze 4 een prachtige uitdrukking: "je aan de waarheid houden en elkaar liefhebben". In de vertaling van 1951 staat: "de waarheid in liefde betrachten". En dat is dus precies waar het om gaat! Die beide (waarheid en liefde) zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. Waarheid zonder liefde is een

wapen waarmee mensen elkaar om de oren slaan en elkaar afmaken. Liefde zonder waarheid is een kleurloze verdraagzaamheid waarin alles kan wat iemand wil. Beide leiden tot niets: het één kan nooit zonder het ander. Maar in de combinatie van die beide ligt de sleutel om in alles waarin we anders geloven met elkaar verbundene zijn en te blijven. Liefde zoekt namelijk nooit zichzelf, liefde zoekt nooit het eigen gelijk. Liefde zoekt altijd de ander, zoekt wie die ander is. Liefde gaat het verbindende gesprek aan met de ander, liefde wil weten hoe die ander de waarheid invult en waarom die ander dat op die manier doet. En in die zoektocht ligt ook de sleutel om verbonden te worden en verbonden te blijven.

En als het om waarheid gaat is altijd de vraag wie en hoe bepaal je wat waarheid is? En dat roept ook de vraag op of er maar één waarheid is of dat als het om die vraag gaat de werkelijkheid toch wat genuanceerder ligt. Over die vraag is veel meer te zeggen dan past in het kader van deze dienst.

In het kader van dit kroonjuweel alleen dit: wat waarheid is heeft te maken met hoe we de Bijbelwoorden als woorden van God interpreteren. En hoe we dat doen staat nooit los van onze persoonlijke traditie, onze cultuur, afkomst, opvoeding en de denkpatronen die daaruit voortkomen. Die verschillen zie je in de Bijbel in de verschillende waarheidsopvattingen van Petrus en Paulus en de in de waarheid over het (platte) wereldbeeld. En die verschillende waarheidsopvattingen kom je ook tegen in de ontmoeting met mensen met wie je één in Jezus bent maar die vanuit bijvoorbeeld hun culturele achtergrond Bijbelwoorden heel anders interpreteren dan wij dat doen en daardoor ook andere waarheidsaccenten leggen. Denk aan het beeld van het gemengde boeket bloemen. Niet iedere bloem put uit dezelfde vaas met water dezelfde voedingsstoffen, iedere bloem put uit die ene vaas de voedingsstoffen die passen bij de eigenheid van die bloem. En dat maakt dat niet iedereen aan die ene Bron dezelfde waarheid ontleent. En misschien wel het allerbelangrijkste: in de Bijbel is de waarheid niet iets, maar iemand! Jezus noemt in Johannes 14 zichzelf de Waarheid! Daarom zeggen de beginselen zo treffend dat we “de ongeveinsde broederhand reiken aan allen die met ons de naam van Jezus belijden. Samen kerk betekent: anders in veel, één in Hem.

Tot slot nog iets over een laatste accent! “Samen kerk” heeft niet alleen te maken met samen met alle kerken van hier en nu, het heeft ook te maken met samen met de kerk van alle tijden. We zijn één met de kerk wereldwijd maar ook met de kerk eeuwenoud. Er zijn ook heiligen die ons zijn voorgegaan. En 2000 jaar christendom heeft ons ook veel gebracht en geleerd waarvoor we dankbaar zijn. Ook die erfenis verbindt ons met elkaar als kerken en is een aspect van “samen kerk”

Het kroonjuweel wat in deze dienst centraal staat gaat over verbonden zijn als kerken met elkaar, het gaat ook over verbondenheid van het heden met het verleden. En ditzelfde kroonjuweel stelt ook de vraag hoe we binnen onze eigen kring verbonden zijn met elkaar en hoe we aan die verbondenheid met elkaar gestalte geven. Zien we onze gemeente als doel in zichzelf of als middel om getuige te zijn in de wereld? Hoe gaan we om met de ander die in

meerdere opzichten en soms ook op voor ons gevoel essentiële punten anders gelooft dan wij doen? Hoe hanteren wij als gemeente het begrip: "waarheid"? En vooral: dit kroonjuweel daagt ons uit om er als VEG in Zwolle in verbondenheid met andere kerken te zijn voor de oikoemene, de bewoonde wereld van onze stad. Hoe mooi en hoe verrijkend om dat samen te doen. Samen op weg, schouder aan schouder in de wijngaard van de Heer. Zo zijn we samen kerk.

Amen

Verhaal bij het Kindermoment

Op een dag hielden de gereedschappen van de meubelmaker een vergadering. De voorzitter was broeder Hamer. De vergadering had hem duidelijk gemaakt, dat hij maar beter kan vertrekken, omdat hij teveel lawaai maakte. Hij zei daarop: "Als ik deze timmermansplaats moet verlaten, dan moet broeder kleine Boor er ook uit! Hij is van zo weinig belang, dat niemand hem zal missen."

Daarop stond broeder kleine Boor op en zei: "Goed, maar dan moet broeder Schroevendraaier ook vertrekken. Je moet hem steeds rondraaien wil hij tot enige prestatie komen."

Broeder Schroevendraaier zei toen: "Als je mij eruit wil hebben, dan zal broeder Schaaf er ook uit moeten. Al zijn werk is zo oppervlakkig, iedere diepte ontbreekt eraan." Waarop broeder Schaaf antwoordde: "Dan gaat broeder Duimstok er ook uit, want hij legt iedereen de maatstaaf aan, alsof hij de enige is die gelijk heeft."

Broeder Duimstok deed toen zijn beklag over broeder Schuurpapier en zei: "Ik wil wel gaan, maar broeder Schuurpapier is ruwer dan nodig is en hij schuurt altijd de verkeerde kant op." Op het heetst van de discussie kwam de Meubelmaker de werkplaats binnen, om aan zijn dagtaak te beginnen. Hij deed zijn overall aan en ging naar zijn werkbank, om een preekstoel te maken. Hij zocht het hout uit en gebruikte die dag, zoals alle andere dagen: De duimstok, de schaaf, de kleine boor en de grote boor, de hamer en de schroevendraaier, maar ook de beitel en het schuurpapier kwamen aan de beurt.

Aan het einde van de dag, toen Hij alle gereedschappen wel één of meerdere keren gebruikt had, was de preekstoel klaar. De Meubelmaker ging naar huis.

Toen stond broeder Zaag op en zei: "Broeders, ik zie, dat de Meubelmaker ons allemaal als Zijn werktuigen kan gebruiken, om Zijn doel te bereiken!"

Gesprekspunten

n.a.v. dit Kroonjuweel

1. Reageer eens op de gedachte: dat we “gelovigen die verschillen van hoe/wat wij geloven niet veroordelen, maar erkennen dat wij in Christus met hen één zijn en geloven, dat het eenmaal zal blijken dat we zonder elkaar niet volmaakt zijn, noch konden worden.” (citaat beginselen)

2. “De gemeente is geen doel in zichzelf maar middel om gestalte te geven aan de opdracht om getuige te zijn in deze wereld.
  - A. Reageer op deze stelling.
  - B. Wat vind je van de gedachte dat een gemeente die doel is in zichzelf eigenlijk geen gemeente is in de Bijbelse in van het woord?
  - C. Wat zijn voor de praktijk van het gemeente-zijn de consequenties van het instemmen met deze stelling? En wat zijn de consequenties voor de praktijk van het gemeente-zijn als je niet instemt met deze stelling?

3. Praat eens over de verbondenheid van éénheid en het getuigenis in de wereld. Zie Johannes 17 en Efeze 4. (Hoe) is eenheid verbonden met het getuigenis naar buiten?

4. Kan éénheid bedreigend zijn/worden voor de waarheid en het bewaren van het zuivere evangelie?
Praat in dit verband eens door over:
  - A. Wat is waarheid?
  - B. De uitdrukking: de waarheid in liefde betrachten.
  - C. De waarheid is geen abstract gegeven maar een Persoon
  - D. Er kunnen meerdere waarheden naast elkaar bestaan.

5. Voel je je verbonden met de kerk eeuwenoud? Wat heeft 2000 jaar christendom ons gebracht? Kun je voorbeelden noemen van de zegen van de erfenis van de afgelopen 2000 jaar?

6. Hoe waardeer je de samenwerking en de verbondenheid van kerken in Dieze, in Zwolle, binnen de Bond? Welke sterke kanten zie je en welke aandachtspunten zijn er?

7. Oecumene (verbondenheid in verscheidenheid) stelt ook vragen aan ons als gemeente. Op welke manier ervaar je die verbondenheid in verscheidenheid in onze gemeente? En in welke opzichten minder? Praat eens door over de boodschap van het verhaal voor de kinderen in onze eigen (gemeente)situatie? En wellicht ook in/voor je eigen leven. geloofsleven en je manier van kijken naar en omgaan met elkaar.

Dit is deel 2 van 5 brochures die gaan over de kroonjuwelen. Deze brochure wordt aangeboden door :

**Vrije
Evangelische
Gemeente**
Zwolle